

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.320/2022/9.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke

Dr. Hornyák Szabolcs János, előadó bíró

Dr. Bartkó Levente, bíró

Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró

Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2023. szeptember 18.

Az ügy tárgya: hűtlen kezelés büntette

Terhelt(ek): III. rendű

Első fok: Kaposvári Járásbíróság, 9.B.128/2018/84.,

ítélet, tárgyalás, 2020. május 20.

Másodfok: Kaposvári Törvényszék, 2.Bf.174/2020/39., ítélet,
tárgyalás, 2021. június 29.

Az indítvány előterjesztője: a III. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: a III. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a hűtlen kezelés büntette miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a III. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kaposvári Járásbíróság 9.B.128/2018/84. számú és a Kaposvári Törvényszék 2.Bf.174/2020/39. számú ítéletét a III. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Kaposvári Járásbíróság a 2020. május 20. napján meghozott 9.B.128/2018/84. számú ítéletével a III. rendű terheltet bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntetésében [Btk. 376. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont]. Ezért 1 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 1 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a III. rendű terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2021. június 29. napján jogerős, 2.Bf.174/2020/39. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a III. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] A jogerős ítéletben megállapított, és a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás lényege a III. rendű terheltet érintően a következő:

Az 1. számú kft. a II. rendű terhelt és családja tulajdonában állt, 1998. december 11-től 2010. március 18-ig kizárólag a II. rendű terhelt volt a tulajdonosa. 2010. március 18. napján az 1. számú kft. tulajdonjogát a II. rendű terhelt üzleti érdekeltségéhez tartozó 2. számú kft., a 3. számú kft. és a 4. számú kft. jogi személy üzletrész-tulajdonosok szerezték meg, akik 2010. április 12. napján az 1. számú kft.-ben fennálló üzletrészeit nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként egy nyrt. tulajdonába adták, részvénnyekért cserébe. Az üzletrészek apportálása következtében az 1. számú kft. egyszemélyes kft.-vé vált, annak egyedüli tulajdonosa az nyrt. lett.

1995-1996-tól kezdődően – így a vádbeli cselekmény időpontjában is – a számos ingatlan tulajdonjogával rendelkező 1. számú kft. gyakorlatilag elsődlegesen ingatlanhasznosítással, elsősorban ingatlan-bérbeadással foglalkozott.

Az I. rendű terhelt 2010. március 20. napjától a kft. egyedüli ügyvezetője lett, és ezen tisztsége 2015. február 2. napjáig fennállt. Ügyvezetőként a kft. ingatlanainak fenntartásával és bérbeadásával kapcsolatos ügyeket intézte, és tisztában volt a kft. működésével összefüggő tényekkel, eseményekkel.

Annak ellenére, hogy a II. rendű terhelt, illetve az üzleti érdekeltségébe tartozó társaságok tagsági jogviszonya az apportálással, továbbá a II. rendű terhelt ügyvezetői tisztsége már röviddel az apportálást megelőzően megszűnt, az 1. számú kft. érdemi ügyeiben az I. rendű terhelt minden esetben a II. rendű terhelt álláspontjának ismeretében, és annak megfelelően döntött.

Az 1. számú kft. tulajdonosában, az nyrt.-ben a III. rendű terhelt 2010. március 22. napjától igazgatótanácsi tag, 2010. április 14. napjától operatív igazgató, majd 2010. augusztus 6. napjától 2013. szeptember 23. napjáig elnök-vezérigazgató volt. Ezen utóbbi időszak alatt az operatív vezérigazgató feladatait is az elnök-vezérigazgató látta el.

A III. rendű terhelt kizárólag a II. rendű terhelttel tartotta a kapcsolatot az 1. számú kft.-t érintő érdemi ügyekben. A II. rendű és a III. rendű terhelt más üzleti tevékenységük miatt is kapcsolatban állt, 2011-ben négy gazdasági társaságban voltak üzlettársak.

Az 1. számú kft. tulajdonát képező villáról a 2012. áprilisi értékesítését megelőzően több értékbecslés is készült. A 1. számú zrt. által 2008. február 26-án készített értékbecslés szerint a villa forgalmi értéke nettó 74.500.000 forint, a 2. számú zrt. által 2009. november 3-án készített újabb értékbecslés szerint nettó 52.900.000 forint. Az 1. számú kft. 2010. április 12. napi apportálását megelőzően a II. rendű terhelt megbízásából az 5. számú kft. által készített értékbecslés szerint a villa forgalmi értéke nettó 129.000.000 forint.

Az 1. számú kft. 2010. április 12. napi apportálásakor egy független könyvvizsgáló 166.250.000 forintban határozta meg a villa forgalmi értékét akként, hogy a 6. számú kft. által készített, 133.000.000 forintos forgalmi értéket megállapító értékbecslést alapul véve, további 33.250.000 forint értéknövekedést állapított meg. A könyvvizsgálói jelentés elkészítésére a II.

rendű terhelt kérte fel a független könyvvizsgálót. Az 1. számú kft. apportálásakor a II. rendű és a III. rendű terhelt is aktívan közreműködött, a könyvvizsgálói jelentés tartalmát ismerték.

Az apportálást követően – az nyrt.-t terhelő vagyonszerzési illeték meghatározása körében – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a villa forgalmi értékének megállapítása céljából 2011. június 2-án helyszíni szemlét tartott, amelyen az nyrt. meghatalmazottjaként az I. rendű terhelt járt el. A helyszíni szemlén való részvételre szóló meghatalmazást az nyrt. meghatalmazó nevében a III. rendű terhelt írta alá. A NAV a 2011. június 2. napján foganatosított helyszíni szemle során felvett jegyzőkönyvben rögzítette az I. rendű terhelt azon nyilatkozatát, miszerint az ingatlan bejelentett forgalmi értéke 129.000.000 forint. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága Illeték Kiszabó Osztály 2. a 2011. szeptember 6. napján kelt fizetési meghagyásában a villa forgalmi értékét 129.000.000 forintban állapította meg, amely döntés ellen az nyrt. képviseletében a III. rendű terhelt jelentett be fellebbezést azzal az indokolással, hogy az apportálás mentes a visszterhes vagyónátruházási illeték alól. A sérelmezett fizetési meghagyást meghozó adóigazgatóság a fellebbezésnek helyt adott.

Ilyen előzményeket követően az 1. számú kft. tulajdonát képező villa értékesítésére a következőképpen került sor.

2011 végén, közelebből meg nem állapítható időpontban a II. rendű terhelt 20.000.000 forintos vételáron megvételre ajánlotta fel a villát jó ismerősenek.

A II. rendű terhelt jó ismerőse a 7. számú kft. nevére kívánta megvásárolni az ingatlant. Ebbe a kft. másik üzletrész-tulajdonosa, egyúttal egyedüli ügyvezetője, a vele baráti viszonyban lévő személy is beleegyezett. Ők jó üzleti lehetőséget láttak az ingatlan megvásárlásában, annál is inkább, mert mindketten tisztában voltak azzal, hogy az ingatlan a 20.000.000 forintos vételárnál jóval többet érhet. Az ügylet során a II. rendű terhelt jó ismerőse fogadta el a II. rendű terhelt megvételi ajánlatát, és ők ketten egyeztek meg az adásvétel konkrét feltételeiben.

A tervezett értékesítésről tudomással rendelkező III. rendű terhelt a II. rendű terhelt kérésére az nyrt. vezérigazgatójaként 2011. december 19-én írásban hozzájárulását adta ahhoz, hogy az 1. számú kft. a villát „20.000.000 Ft összegért, vagy ezen összeg fölött értékesítse”. A tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat elengedhetetlenül szükséges volt az adásvételi szerződés megkötéséhez.

A II. rendű terhelt jó ismerőse és a II. rendű terhelt fenti megállapodásának eredményeként 2012. április 17-én, az okiratszerkesztő ügyvéd irodájában adásvételi szerződés megkötésére került sor. A megkötött adásvételi szerződéssel az 1. számú kft. eladó 20.000.000 forint + áfa vételárért eladta a tulajdonát képező „kivett park és épület” megnevezésű ingatlant a 7. számú kft. vevő részére. A 7. számú kft. tulajdonszerzését a földhivatal az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.

Az 1. számú kft. eladó a főszabály szerint adómentes ingatlanértékesítést az Áfa törvény 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján adókötelessé tette, az általános forgalmi adót a fordított adózás szabályai szerint a 7. számú kft. vevő fizette meg.

A villa valós forgalmi értéke a fenti értékesítés időpontjában – figyelemmel az ÁFA törvény 86. § (1) bekezdés j) pontjában írt adómentességi szabályra – nettó 70.900.000 forint volt. Az értékesítés következtében az 1. számú kft. vagyonának értéke 50.900.000 forinttal csökkent, a kft. vagyonában ezen összegű vagyoni hátrány következett be figyelemmel arra, hogy a kft. – a ténylegesen 70.900.000 forint értékű ingatlanért cserébe – az adásvétellel 20.000.000 forint készpénzhez jutott.

Az I. rendű terhelt a villát az értékesítést megelőzően nyilvánosan nem hirdette meg eladásra, és nem szerzett be az ingatlan forgalmi értékére vonatkozó új értékbecslést. Az ingatlanértékesítéssel megszegte a vagyonkezelői köteleességét azzal, hogy nem az elérhető legmagasabb áron, hanem a valós piaci ár töredékéért értékesítette a villát. Ezzel megszegte a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 30. § (2) bekezdésében foglalt szabályt is, mely szerint a vezető tisztségviselő a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján köteles ellátni. A III. rendű terhelt által kiállított tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat nem tartalmazott olyan kifejezett utasítást, hogy az I. rendű terheltnek a villát kötelezően 20.000.000 forintért kellett volna értékesítenie.

Az 1. számú kft. rövidtávú fizetőképessége szempontjából nem volt eleve okszerűtlen a villa eladása, mivel annak tulajdonban tartása, hasznosítása a kft. számára pozitív eredményt nem hozott. Az értékesítéséből befolyt 20.000.000 forint a kft. működése szempontjából komoly forrást nem jelentett. Az értékesítés időpontjában sem az 1. számú kft., sem az nyrt. vonatkozásában nem állt fenn olyan körülmény, amely a villa azonnali, töredék áron való értékesítését indokolta volna.

Az adásvételi szerződés eladóként történő aláírásával az I. rendű terhelt az 1. számú kft.-nek vagyoni hátrányt okozott. Erre a II. rendű terhelt bírta rá az I. rendű terheltet. Ezen magatartáshoz – a tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat kiállításával és rendelkezésre bocsátásával – a III. rendű terhelt szándékosan segítséget nyújtott.

Az nyrt. alapszabályának értelmében a társaság tulajdonában lévő 1. számú kft. ingatlanának eladása az nyrt. írásbeli határozatát igényelte volna. Az nyrt. e kérdésben szükséges határozatát az igazgatótanácsnak mint testületnek kellett volna meghoznia. Az nyrt. igazgatótanácsa azonban nem tárgyalta, és nem hozott határozatot ezen kérdésben. A tulajdonosi hozzájárulást – az nyrt. alapszabályával ellentétesen – a III. rendű terhelt a saját egyszemélyi elhatározása alapján adta meg.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a III. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapítottnak – a megtámadott határozat megváltoztatása, és a III. rendű terhelt felmentése érdekében.

[5] Indokai szerint szándékos részesi magatartás hiányában a III. rendű terhelt terhére bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg.

[6] Kifejtette, hogy jelen ügyben nem áll fenn a bűnsegédi magatartás azon feltétele, hogy az elkövetőnek szándékos bűncselekmény elkövetéséhez kell szándékosan segítséget nyújtani. A III. rendű terhelt ugyanis a tulajdonosi hozzájárulás megadásával nem adott utasítást az ingatlan eladására, hanem meghatározta azt a minimum összeget, amelynél az ingatlan ára nem lehet alacsonyabb. A hozzájárulás kiadása után négy hónappal történt eladás előtt az árról másokkal nem egyeztetett, arról nem tudott, miként arról sem, hogy az ügylet egyáltalán létrejött-e, és ha igen, mikor, kivel és milyen tartalommal. Az általa kiadott elvi hozzájárulás a konkrét ügyletben való szándékos közreműködés megállapításához nem elegendő, ahhoz a III. rendű terhelt tudatának át kellett volna fognia azt, hogy konkrétan mihez fogják felhasználni a nyilatkozatát.

[7] A Legfőbb Ügyészség BF.1458/2022/2. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[8] Indokai szerint az irányadó tényállásból kitűnően a III. rendű terhelt tisztában volt az ingatlan valós forgalmi értékével, és ebből következően azzal is, hogy az általa kiadott nyilatkozatban megállapított legalacsonyabb értékesítési összegért az 1. számú kft.-t vagyoni hátrány éri, amelybe belenyugodott, így a bűncselekményt eshetőleg szándékkal követte el. A hozzájárulás helyes értelmezése az, hogy a villa akár 20.000.000 forint vételáron eladható, amelyhez a beleegyezését adta, olyan körülmény pedig nem állt fenn, ami az ingatlan azonnali, töredék áron történő eladását indokolta volna. Álláspontja szerint a bűncselekmény megállapításához nem volt szükséges, hogy a III. rendű terheltnek tudomása legyen a későbbi ügylet részleteiről, elegendő volt a hozzájárulása az általa is tudottan tervezett adásvételhez.

[9] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[10] A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében a III. rendű terhelt védője kifejtette, hogy a III. rendű terhelt a hozzájárulást azért adta ki, mert az nyrt. és a leányvállalata is csődközeleli helyzetben volt, és ilyenkor a kisebb bevétel is segíthet a cégek piaci reorganizációjában. A III. rendű terhelt nem cselekedett szándékegységben az I. rendű és a II. rendű terhelttel, amelyet az is mutat, hogy a bevételt számonkérte az I. rendű terhelten, nem nyugodott bele az alacsony áron történt értékesítésbe.

III.

[11] A III. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[12] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja.

[13] A Be. 648. §-a valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, hogy felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen van helye, és a jogerős ügydöntő határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[14] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[15] A Btk. 376. § (1) bekezdése szerint hűtlen kezelést követ el, akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg, és ebből folyó kötelességének megszegésével vagyoni hátrányt okoz. Az (5) bekezdés a) pontja alapján a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a hűtlen kezelés különösen nagy vagyoni hátrányt okoz. A Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontja szerint a vagyoni hátrány ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint között különösen nagy.

[16] A hűtlen kezelés jogi tárgya a vagyon megóvásához fűződő tulajdonosi érdek.

[17] E bűncselekmény lényege: vagyoni hátrányt okozó visszaélés az idegen vagyon kezelésére vonatkozó megbízatással; elkövetési magatartása a vagyonkezelési kötelezettség megszegése. A vagyonkezelési kötelezettség tartalmát megállapíthatják jogszabályok, hatósági határozatok, megbízási szerződések, belső szabályzatok, a társaság legfőbb szervének utasításai és belső szokásjogi szabályok egyaránt. Mindezeknek közös lényege, hogy a vagyonkezelőnek a rendes gazdálkodás szabályai szerint kell eljárnia, és nem tanúsíthat olyan magatartást, amely a tulajdonos vagyoni érdekeinek sérelmével jár. Vagyis a vagyonkezelő megbízása teljesítése során a tulajdonos érdekeinek megfelelően és javára köteles eljárni.

[18] A hűtlen kezelés olyan szándékosan megvalósítható bűncselekmény, amely csak akkor állapítható meg, ha az idegen vagyon kezelésével megbízott személy magatartása, és a tulajdonos oldalán bekövetkezett vagyoni hátrány között okozati összefüggés fennáll; vagyis a törvényi tényállásból az is következik, hogy a vagyoni hátrány elszenvedője végső soron a vagyon tulajdonosa lehet.

[19] A Btk. 14. § (2) bekezdése szerint bűnsegéd az, aki bűncselekmény elkövetéséhez másnak segítséget nyújt.

[20] A törvényi rendelkezés értelmében a bűnsegéd részesi cselekménye a segítségnyújtás, amely a következetes ítélkezési gyakorlat szerint lehet fizikai és pszichikai is. Ennek megfelelően az irányadó tényállásnak tartalmaznia kell azokat a történeti tényeket, amelyekből arra lehet következtetni, hogy a bűnsegéd a tettesi alapcselekményt akár úgy segíti, hogy annak külső feltételét biztosítja (fizikai bűnsegély), akár úgy, hogy az

elkövetésben a tettest bátorítólag támogatja, a már kialakult szándékát erősíti (pszichikai bűnsegély).

[21] A bűnsegély szándékos segítségnyújtás, azaz olyan cselekmény, amely előmozdítja vagy megkönnyíti a szándékos bűncselekmény elkövetését. A bűnsegéd felelősségének az az alapja, hogy elősegíti a szándékos bűncselekmény törvényi tényállásának a tettes által történő megvalósítását. A segítő magatartás nem csak fizikai, hanem pszichikai jellegű is lehet. A bűnsegély továbbá nem csak tevékenységben, hanem mulasztásban is megnyilvánulhat.

[22] További kritériumai a bűnsegélynek a segítségnyújtás szándékossága és a tettesi alapcselekmény szándékossága.

[23] Kétségtelen, hogy bűnösség – azaz ún. alanyi okozatosság – nélkül nincs tényállásszerűség, nincs felróhatóság, s ez megkívánt a részesi elkövetés esetében is.

[24] A részes (így a bűnsegéd) a tényállásszerű cselekményt nem megvalósítja, hanem ahhoz járul. A részes tetteshez társulása a tettes szándékához történik. A részesi szándék a tettesi szándékkal mutat egyezőséget, azt kiváltja vagy véghezvitel végett erősíti. Ezért büntetendő a részes.

[25] A szándékegységre vont következtetés alapja, hogy az irányadó tényállás kellő pontossággal rögzítse mind a tettesi cselekményt, mind a részesi magatartást, illetve megismerhetően tartalmazza a tettesi és részesi magatartás közötti oksági kapcsolatot (EBH 2015.B.14.II.).

[26] Jelen ügyben az irányadó tényállás a következőket tartalmazza:

– az 1. számú kft. tulajdonában álló villa eladásának előkészítése, és az adásvételi szerződés megkötésének időszakában a III. rendű terhelt az 1. számú kft. egyedüli tulajdonosa, az nyrt. operatív vezérigazgatói feladatokat is ellátó elnök-vezérigazgatója volt;

– a villa tervezett értékesítéséről tudomással rendelkező III. rendű terhelt a II. rendű terhelt kérésére az nyrt. vezérigazgatójaként 2011. december 19-én írásban hozzájárulását adta ahhoz, hogy az 1. számú kft. a villát „20.000.000 Ft összegért, vagy ezen összeg fölött értékesítse”;

– a tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat elengedhetetlenül szükséges volt az adásvételi szerződés megkötéséhez;

– az nyrt. alapszabályának értelmében a társaság tulajdonában lévő 1. számú kft. ingatlanának eladása az nyrt. írásbeli határozatát igényelte volna, e kérdésben a szükséges határozatot az igazgatótanácsnak mint testületnek kellett volna meghoznia;

– az nyrt. igazgatótanácsa nem tárgyalta, és nem hozott határozatot ezen kérdésben, a tulajdonosi hozzájárulást – az nyrt. alapszabályával ellentétesen – a III. rendű terhelt a saját egyszemélyi elhatározása alapján adta meg;

– előzőleg, az 1. számú kft. 2010. április 12. napi apportálásakor a független könyvvizsgáló 166.250.000 forintban határozta meg a villa forgalmi értékét;

– az 1. számú kft. apportálásakor a III. rendű terhelt is aktívan közreműködött, a könyvvizsgálói jelentés tartalmát ismerte;

– az apportálást követően az illeték kiszabása során az állami adóhatóság a villa forgalmi értékét 129.000.000 forintban állapította meg, amely döntés ellen az nyrt. képviselőjében a III. rendű terhelt jelentett be fellebbezést.

[27] A részesi tudat tartalma önálló, önmagában vett bűnösségvizsgálat tárgya, e szempontból a járulékoság közömbös, a részesi tudat tartalma pedig nem a törvényi tényálláson belüli magatartáshoz feltétlen szükségesség, hanem az ilyen magatartás bármilyen előmozdítása, (egyidejű) könnyítése, azaz a segítség.

[28] Ami a III. rendű terhelt bűnsegédi magatartásához kapcsolódó tudati oldal vizsgálatát illeti, ezt az eljáró bíróság helyesen elvégezte, az ehhez szükséges tényeket a tényállás tartalmazza, az e tényekből levont jogkövetkeztetés pedig helyes.

[29] A tényállás ugyanis a fentiek szerint egyértelműen rögzíti, hogy a III. rendű terhelt tudomással bírt az ingatlan valós forgalmi értékéről, és tisztában volt azzal is, hogy az általa – egyébként is szabályellenesen – kiadott tulajdonosi nyilatkozat az adásvételi szerződés megkötésének elengedhetetlen feltétele.

[30] A felülvizsgálati indítványban a védő arra hivatkozott, hogy a III. rendű terhelt részéről nem volt szándékos részesi magatartás, az ingatlant a minimum eladási összeget meghatározó tulajdonosi hozzájárulás megadását követően négy hónappal adták el, az adásvételi szerződés részleteiről azonban nem volt tudomása, e tekintetben közte és a többi terhelt között nem volt előzetes megállapodás.

[31] Ez az álláspont téves.

[32] A Btk. 7. § szerint szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja (egyenest szándék), vagy e következményekbe belenyugszik (esetlegesen szándék).

[33] A konkrét elkövetés egyes tényeiből lehet következtetni, hogy az elkövető belenyugodott-e magatartása lehetséges következményeibe, avagy könnyelműen bízott azok elmaradásában. Ez utóbbi esetben ugyanis csupán a tudatos gondatlanság (Btk. 8. § 2.

fordulat) róható a terhére. Kétségtelen ugyanakkor, hogy a hűtlen kezelés csak szándékosan követhető el.

[34] Az eshetőleges szándék esetén az elkövető értelmileg valószínűnek tartja az eredmény bekövetkezését, és annak jelentkezése iránt közömbös. Tudatos gondatlanság esetén pedig értelmileg valószínűtlennek, távolinak ítéli az eredmény bekövetkezését és bízik annak elmaradásában. A két tudattartalom kétféle irányú. Az eshetőleges szándékú elkövető túljutott a rossz eredmény lehetőségének mérlegelésén, azt valóságosnak tartja és bekövetkeztébe belenyugszik, mellé áll. A tudatos gondatlan elkövető szintén mérlegelte a rossz eredmény lehetőségét, viszont azt valószínűtlennek tartja, nem is áll mellé, hanem bízik az elmaradásában. Ez az elhatárolás alapja.

[35] A felidézett tények alapján jelen ügyben egyértelmű, hogy a III. rendű terhelt tisztában volt azzal, hogy az általa kiadott hozzájárulás alapján a villa töredék áron értékesítésre kerülhet, sőt, éppen a nyilatkozat kiadása teremtette meg ennek a lehetőségét. Tudata nyilvánvalóan átfogta, hogy vagyoni hátrány következhet be, de ezt nem akadályozta meg, éppen ellenkezőleg, maga biztosította a hátrány bekövetkezéséhez elengedhetetlenül szükséges feltételt.

[36] Mindezek alapján egyértelmű, hogy az eladási ár minimum összegét jóval a piaci érték alatt meghatározó tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat kiadásával a III. rendű terhelt belenyugodott abba, hogy az esetleges későbbi adásvétellel az 1. számú kft.-nél vagyoni hátrány következik be. Ekként pedig eshetőleges szándékkal cselekedett.

[37] A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében a védő az álláspontjának alátámasztására a Kúria Bfv.II.279/2021/8. számú végzésére hivatkozott. Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat a következőkre.

[38] A védő által hivatkozott kúriai döntés jelen ügyre nem vonatkoztatható, ugyanis a III. rendű terhelt bűnsegédi magatartásának alapjául szolgáló valamennyi cselekvőség a tettesi alapcselekményt megelőzően megvalósult, annak szükségképpen feltétele volt, hiányában az igazgatótanács megkerülése nélkül az ingatlan adásvétele meg sem történhetett volna.

[39] Ez a III. rendű terhelt büntetőjogi felelősségének alapja.

[40] Nem sértett törvényt tehát az eljáró bíróság, amikor a III. rendű terhelt cselekményét bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntettének [Btk. 376. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] minősítette, és törvényes a kiszabott büntetés is.

[41] Ekként a Kúria a III. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése értelmében hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján a III. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

IV.

[42] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[43] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2023. szeptember 18.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró